[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE LARGE SCALE UNEMPLOYMENT OF TRAINED TEACHERS IN TIRUNELVELI DISTRICT.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri M. S. Selvarajan who has given notice of a motion under Rule 40 of the Assembly Rules will now call the attention of the Minister and state his case briefly.

* SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சமீப காலத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் அமுல் நடத்தி வரக் கூடிய திட்டத்திற் கிணங்க, ஆசிரியர் ஒருவர் அதிகபட்சமான பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தின் பொது நோக்கத்தோடு, எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் கல்வி வாய்ப்பு அளிக்கக் கூடியதற்கு இதைவிட வேறு மாற்று வழி இல்லை என்ற நிலையில் இந்த அரசாங்கம் அத்தகைய திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு நிர்ப்பந்தமான நிலைமையில் அத்திட்டம் இங்கே அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

இந்த நிலையில் ஒரு பக்கம் ஆசிரியர்-பயிற்சிப் பள்ளிகளிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரிய ஆசிரியைகளை வருஷா வருஷம் வெளியே அனுப்பிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த ராஜ்யத்திலேயே கல்வி நிலைமையில் முன்னணியில் நிற்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவும் ஒன்று என்ற நிலையில், அந்த ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், ஏறத்தாழ ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரிய ஆசிரியைகள் வேலை வாய்ப்பு இழந்த கஷ்ட நிலையில் இருப்பதை நான் உணருகிறேன். அந்த நிலையில் இன்று அரசாங்கம் புதிதாக அமுல் நடத்தக் கூடிய ஆரம்பக் கல்வி இலவசமாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலைமையிலும் கூட, மானேஜ்மெண்டார் ப்ரைவேட்டாக இருக்கும் இடங்களில் அவர்களிடத்திலுள்ள ஆசிரியர்களுடைய வேலைக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற ஒரு பயமும் ஒருபுறமிருக்க புதிதாக எந்த ஆசிரிய ஆசிரியையும்கூட வேலைக்கு அமர்த்தக்கூடாத ஒரு கஷ்ட நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய நிலைமையில் இவர்களுக்கு என்ன பரிகாரம் என்று அரசாங்கம் கருதக் கடமைப் பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

எனக்குத் தோன்றுகிறவரையில், இன்று இருக்கும்ஆசிரிய ஆசிரியைகளுக்கு விகிதாசாரம் இதே போன்று அமுல் நடத்தப்படுமானாலுங்கூட, ஆசிரியர்கள் சில இடங்களில் ப்ரிவிலெஜ் லீவ், மெடிகல் லீவ் போன்று எடுக்கக்கூடிய நிலையில் சிலர் வகுப்புகளை ஆசிரியர் இல்லாமல் விட்டுப் போகக் கூடிய நிலைமையில்கூட இரண்டு மாத, மூன்று மாத காலங்களுக்கு அவர்களுக்கு மாற்றாக ஆசிரிய ஆசிரியைகளை நியமிக்கக்கூடாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஒன்று—தயவு செய்து ஆசிரியர்களுக்கு சில மாதங்களாயினும் தங்களுடைய பசியைப் போக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களுக்கு நாம் வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்குச் சாத்தியமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். இந்த வருஷத்தில் ஆசிரியர் ஒருவர் ஸ்டைபெண்டு பெற்று ட்ரெயினிங் ஸ்கூலிலே பயிற்சிபெற்று வெளியே வருவாரானால், அவர் குறிப்பிட்ட சில வருஷங்களுக்குள்ளாக தங்களுடைய சர்டிபிகேட் பூர்த்தி பெறவேண்டுமானால், குறிப்பிட்ட சில வருஷங்களுக்குள்ளாக வேலை பெறவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி குறிப்பிட்ட சில வருஷங்களுக்குள்ளாக வேலை பெற்று தங்களுடைய சர்டிபிகேட்டைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளா விட்டால் ஸ்டைபெண்டைத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அவர்கள் திருப்பித் தரக்கூடாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட சில வருஷங்களுக்குள்ளாக வேலை பெற்று தங்களுடைய சர்டிபிகேட்டைப்பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற சட்டம், விதி இருக்கும் நிலைமையில் அவர்கள் கஷ்டம் மேலும் அதிகமாகி, அவர்கள் கண் கலங்கித் திணரக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால், மத்திய மானியத்துடன் நடைபெறும் ஓராசிரியர் பள்ளியில் 35 பிள்ளைகள் வரை ஒரு ஆசிரியர் என்று

வைத்து, மான்யம் கொடுக்கக்கூடிய முறைக்குப் பதிலாக, 20 பிள்ளைகளுக்கு குறைந்த பட்சம் இரு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதத்தில் ஏன் நியமிக்கக்கூடாது என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் ஆசிரியர்கள் லீவ் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அவர்களுக்கு மாற்று ஆசிரியர்கள் போடுவதும் நல்லதொரு பரிகாரமாக இருக்காதா என்பதைப் பற்றியும் யோசிக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தத்தில் அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு ஆசிரியருக்கு இத்தனை மாணவர்கள் என்ற விகிதாசாரத்தைக் குறைக்க முடியாது என்ற நிலைமை இருக்குமானால், ஆசிரியர்கள் லீவ் எடுத்துக் கொள்ளும்போது மாற்று ஆசிரியர்களை நியமிக்கக்கூடிய நிலைமையை யாவது ஏற்படுத்தினால், வேலை வாய்ப்பு இல்லாத ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவு பரிகாரம் ஏற்படாதா என்ற கவலையோடு அங்கிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்ட நிலைமையை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுபற்றித்தான் இந்த 'மோஷனை' நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, in its report, the Legislature Committee on White Paper on Education, among other recommendations, endorsed the proposal made by Government in the White Paper on Education that no new teacher should be sanctioned for any school unless the number of pupils exceeded 40 per teacher; and that thereafter the sanction of additional teachers should be regulated at the rate of one teacher per 40 pupils. The Committee came to this conclusion after considering the question in detail. They were of the opinion that an increase in the pupil-teacher ratio is unavoidable, if elementary education is to be universalised within the ceiling fixed by the Committee for public expenditure on it.

After a further examination of this question and a detailed consideration of all the issues involved, the Government in their Order Ms. No. 639, Education, dated the 2nd April 1958, passed orders to the following effect :—

(i) Grant will be assessed on the following basis in respect of teachers in aided elementary schools including higher elementary schools and aided basic schools including senior basic schools with effect from the 1st July 1958—

For the first 35 pupils in average attendance—1 teacher.

For the second slab of average attendance from 36 and up to 70—2nd teacher.

For the third slab of average attendance from 71 and up to 105—3rd teacher.

and so on in slabs of 35 pupils in terms of overall average attendance.

(ii) This formula will not, however, apply to the teachers, other than substitutes appointed in leave vacancies, for whom grant was assessed and paid during 1957–58, so long as the school continues to function and the average attendance does not decrease from that of 1957–58. When the attendance decreases, grant shall be assessed on the basis of the existing pupil-teacher ratio.

(iii) Additional teachers, whether temporary or permanent, can be appointed only when the revised pupil-teacher ratio is satisfied.

3rd March 1959] [Sri C. Subramaniam]

(iv) Teachers can be appointed in a vacancy caused by resignation or retirement or when a teacher goes on leave only when the revised pupil-teacher ratio is satisfied.

(v) Teachers who do not possess the prescribed qualifications and who have been exempted for a specified period should not be continued in service beyond that period, even if further exemption is granted, unless the revised ratio is satisfied.

Prior to the issue of the above orders the pupil-teacher ratio varied very widely in this State. Private managements were permitted to employ one teacher for 20 pupils on the basis of average attendance and Government paid out, in the form of grant-in-aid, the entire pay of teachers. Local authorities were employing teachers on the basis of enrolment at the rate of one teacher per 35 pupils, so that this ratio of one teacher for 35 pupils is not a new ratio but it was already applicable to local body schools. The aided managements were, therefore, able to employ teachers on a generous scale and they did not have to worry about the resulting cost. As Government's contribution to the local bodies for this purpose was limited, they were careful about the number of teachers employed. The wide variation in the ratio from district to district was principally due to variation in the relative proportion of private schools to local authority schools. In this respect the Tirunelveli district has got the maximum number of private aided schools. The State average was 32. The Legislature Committee was of the opinion that a uniform ratio should be fixed for all schools in the State.

After issue of these orders, representations were received from certain managements of aided elementary schools to the effect that the revised ratio was unworkable. They, therefore, requested that the implementation of the recommendation of the Legislature Committee may be phased, i.e., the pupil-teacher ratio may be increased from 20 : 1 to 25 : 1 in the first year and so on, till it is finally revised as ordered in the Government Order. They also requested Government to permit the appointment of substitute teachers in leave vacancies even though the revised ratio is not satisfied, and to permit the appointment of new teachers in vacancies caused on account of retirement without regard to the revised teacher-pupil ratio. These representations are under consideration by Government. Government are also consulting the Education Grants Committee in the matter. 10 a.m.

No specific representations have been received by Government about trained teachers being unemployed in Tirunelveli district as a result of this Government Order. Under the Second Five-Year Plan, Government are opening every year 1,735 additional classes in lower and higher elementary classes, including new elementary schools in places where there is need. In addition, under the scheme for the relief of the educated unemployed, 900 single-teacher schools are being opened every year. These steps should go a long way towards providing employment for trained teachers. The

[Sri C. Subramaniam] [3rd March 1959

Legislature Committee has also recommended that five-year schooling should be made compulsory in every village and town of the State by 1965–66. When compulsion is introduced with a view to achieving this objective, more teachers will be required and trained teachers are not likely to remain unemployed.

SRI A. VEDARATHNAM : Sir, on a point of information.

MR. SPEAKER : On the Rule 40 statement, no point of information can be raised.

III.—PRIVILEGE MOTION *RE* A REPORT IN THE "DINA THANTHI."

MR. SPEAKER : Hon. Members will remember that I postponed giving a decision on the priveiege question raised by the hon. Members, Srimathi Kolanthai Ammal and Srimathi Lakshmikantham regarding the publication of a report of a speech alleged to have been made by Sri K. Anbazhagan and published in the 'Dina Thanthi', dated 15th February 1959. It was stated that it was a report of a speech delivered by Sri K. Anbazhagan and that it was a reply of the hon. Member, Sri K. Anbazhagan, to the speech of the Minister for Finance, who had stated that the Dravida Munnetra Kazhagam were copying the Congress and were doing 'Bommai Kalyanam.' There is no mention in the 'Dina Thanthi' as to where and when the Minister has expressed the above view. Unless there is some reference that the speech was made in this House in reply to the speech made by Sri Anbazhagan, no privelege could be said to be involved. There can be only an inference that the reply of Sri K. Anbazhagan may have some reference to the speech made in the Assembly. The hon. Member, Sri Anbazhagan stated categorically on the 18th February 1959 that he did not make any such speech.

So far as I am concerned, I have to decide whether a *prima facie* case has been made out. I have to satisfy myself that the matter raised involves a matter of privelege, and that there is a reference to the matter which actually took place in this House. Though the inference is there, no mention has been made of this House in the report published in the 'Dina Thanthi'. I feel, therefore, that no *prima facie* case has been made out and that the publication does not involve a breach of privelege of this House.

I may further add that in the interest of decorum and good manners, it will be very desirable for those persons who either make speeches or publish them to observe a very high level of moral standard. I am not here to dictate as to what should be the moral standard but I am appealing to everybody concerned on a moral plane that they should keep the debate at a very high level.

IV.—ANNOUNCEMENT *RE* DECISIONS OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Business Advisory Committee has evolved, this year, a new system under which the Leader of one of the Opposition Parties will speak every day, instead of the leaders of all the Opposition Parties